

The background is a vibrant, abstract painting featuring several faces rendered in a style reminiscent of Vincent van Gogh's 'Olympia'. The faces are composed of bold, expressive brushstrokes in a wide array of colors including red, blue, yellow, green, and purple. The entire composition is overlaid with a series of vertical, semi-transparent white stripes that create a rhythmic, striped effect across the image.

Šolska mavnica

I. ŠTEVILKA, DECEMBER

GLASILO UČENCEV
OSNOVNE ŠOLE KOPER

OŠK
OSNOVNA ŠOLA KOPER
10Let

V TEJ ŠTEVILKI PREBERITE

Zgodilo se je ...	str. 3
Šola v naravi: Kamp Menina	str. 4
Tabor za nadarjene	str. 5
Darovi jesenske narave	str. 6
Ustvarjamo	str. 8
Noč čarovnic	str. 9
Tek na dolge proge	str. 10
Kukalo v šolsko zgodovino	str. 12
Lahkih nog naokrog: JAR	str. 14
Potovanje v Babilonsko vas	str. 15
Veseli december	str. 16
Mnogo priprav, malo akcije	str. 18
Svetovalček	str. 19
Nasveti za branje	str. 20
Literarne navihanke	str. 21
Razvedrilo	str. 22
Zanimivosti	str. 23

UVODNIK

Šolska mavrica je glasilo nas, učencev Osnovne šole Koper. Je naš svet idej, ustvarjanja, zanimanja in želja. Je pisan list zabave, sprostitve in doživetij.

Če smo še včeraj tarnali nad dejstvom, da moramo ponovno guliti šolske klopi, smo danes že veselo zakorakali v praznični december, vsem nam dobro znan kot mesec dobrih starih stricev.

Prvi radodarni starec, Miklavž, je letos naredil malo izjeme in nas, tiste pridne in tiste malo manj, obdaroval s šolskim glasilom, ali po domače, časopisom. V tej številki vas tako popeljemo iz babilonske vasi od različnih praznikov, intervjujev, potovanj pa do nasvetov, ustvarjalnih idej, literarnega kotička in sprostitve.

Besedila so zanimiva in pisana ... kot barve mavrice. Vzemite si čas in jih preberite. Prepričana sem, da se bo za vsakega od vas našlo nekaj zanimivega. Želim vam prijetno branje in širjenje vaših obzorij.

Maja Muženič, 9. b

Osnovna šola Koper

Cesta Zore Perello Godina 1
6000 Koper

Naklada: 1100 izvodov

Tisk: Prijatelj & Prijatelj, d. o. o.

Oblikovanje: Maja Perinovič, prof.

Uredniški odbor:

Ana Andrejašič, Luka Andrijašič, Jani Bangiev, Matic Blagonič,
Lana Grabljevec, Anabel Haber Todorović, Črtomir Grlj, Vid
Ibic, Ava Logar Kardinata, Maja Muženič, Andreja Sandič,
Marko Savič

Mentorica: Maja Perinovič, prof.

Šolsko leto 2015/16

Številka: 1

ZGODILO SE JE ...

HUMANITARNA AKCIJA »POMOČ BEGUNCEM«

V oktobru je na OŠ Koper potekala zbiralna akcija potrebščin za begunce na pobudo RK Koper. V tednu dni smo zbrali ogromne količine oblačil, higienskih in prehrabnih artiklov, spalnih vreč, plen, brisač in odev. Učenci krožka *Pomagaj in drugi bodo tebi* so vse zbrane stvari prešteli in zložili v škatle. Zbrani material so nato dostavili v zbirne centre za begunce v Sloveniji.

(Vodja akcije: Nina Luša, prof.)

ZBIRALI SMO STAR PAPIR ZA ZAVRŽENE ŽIVALI

Ob svetovnem dnevu živali je Radio Capris v sodelovanju s portalom *Pes – moj prijatelj* in podjetjem Gorenje Surovina izpeljal akcijo zbiranja starega papirja za Obalno društvo proti mučenju živali. V slabih dveh tednih smo s skupnimi močmi zbrali 10.090 kg odpadlega papirja, od tega kar 2040 kg na OŠ Koper. Bravo!

(Nina Luša, prof.)

VAL PLEŠE

V soboto, 12. 9. 2015, je Društvo invalidov Koper svečano obeležilo 30. leto svojega obstoja. S svojim nastopom je poleg drugih nastopajočih zaplesala tudi otroška folklorna skupina Val OŠ Koper in tako v istrskem stilu popestrila prireditve.

(Nina Luša, prof.)

VARNA POT ŠOLO

V mesecu septembru so prvošolce obiskali policisti s PU Koper. Skupaj so si ogledali varne poti v šolo. Policisti so jih podučili o varnosti v prometu.

(Učiteljice 1. razreda)

PRIMORSKA GAZELA 2015

Robosončki OŠ Koper smo se 24. 9. 2015 na povabilo časopisa Dnevnik udeležili podelitve *Primorsko-notranjske gazele 2015* v Lipici. Vsem finalistom smo postavili nekaj vprašanj, ki so se nanašala na letošnjo temo *Poti smeti*. Vprašanja so bila zelo dobro sprejeta, tako da smo dobili povabilo, da obiščemo letošnje zmagovalno podjetje ORO MET.

Alenka Malej, vodja

OTROŠKI FESTIVAL

V petek, 4. 9. 2015, so učenci 3., 4. in 5. razreda obiskali Otroški festival na Prešernovem trgu v Kopru. Z Butalci in s Cefizljem, z mačkom Murijem, s policisti, z gasilci, s športniki, planinci, z muzejskimi zbirkami, jezikovnimi delavnicami in s terapevtskimi psi, ki skupaj z otroki radi berejo in poslušajo zgodbe, smo otvorili bralno sezono 2015/2016.

NOVIH 130 OBRAZOV

Prvega septembra je našo šolo prestopilo rekordno število prvošolčkov – kar 130. Po sprejemu v športni dvorani, kjer so za kulturni program poskrbeli učenci OŠ Koper, in nagovoru g. ravnatelja, so učiteljice prvošolčke pospremile v razrede. Da bi jim pričarali sladke začetek šolskih dni, jih je pričakala tudi torta.

(MP, prof.)

Šola v naravi: KAMP MENINA

Šestošolci so se tudi letos odpravili na učenje v naravo. Tokrat so obiskali Kamp Menino. Vrnili so se polni navdušenja. Po slikah sodeč so se imeli prav lepo. Preberimo nekaj njihovih utrinkov ...

V šoli v naravi je bilo zelo zabavno. Najbolj mi je bilo všeč na raftingu in v adrenalinskem parku. Na raftingu smo bili vsi mokri, to mi je bilo še najbolj všeč. V adrenalinskem parku je bilo malce težko, a vendar mi je uspelo. (Murisa Gluhič, 6. c)

Uau! Nepozabno doživetje v Kampu Menina. Pri konjih mi je bilo najbolj všeč, saj so bili pridni in umirjeni. Dogodivščine so bile enkratne. Vsak dan je imel svojo zanimivo zgodbo. (Jani Kavre, 6. a)

Zanimiv mi je bil adrenalinski park. S prijateljem Erikom sva zlahka premagovala postaje. Ker sva bila prva, naju je učitelj določil, da pomagava pri ustavljanju sošolcev na zeep linu. (Timoteo Pellizer, 6. a)

Najboljši dan je bil dan z raftom na Savinji. Kmalu nas je ujel dež, a tudi ta ni pokvaril navdušenja ob spuščanju po brzicah. Velikokrat smo z raftom zadeli ob kamne. Enkrat smo celo nasedli. Učitelj nas je poškopril z veslom. Ta dan se mi bo vtisnil v spomin. (Enej Salihović Kržič, 6. b)

Bili smo tudi na jahanju. Gospod Ciril nam je povedal vse o konjih. Konja Stigorja in Bleo smo nahranili s starim kruhom. Oba sta bila zelo prijazna, saj sta lepo vzgojena. Prihajata z Islandije. Sam sem jahal Stigorja. V šoli v naravi sem se imel zelo lepo. (Rok Božič, 6. c)

KAMP MENINA

Kamp Menina leži 800 m od glavne ceste Mozirje - Ljubno v kraju Rečica ob Savinji. Nahaja se na levem bregu reke Savinje, smučišče Golte pa je oddaljeno le 4 km, zato je priljubljen tudi med smučarji. Leži v dolini, ki je znana po pestri ponudbi naravnih znamenitosti in mnogih možnostih za športne dejavnosti. V kampu imajo tudi adrenalinski park, zip-line, lahko pa se poizkusite tudi v raftingu, kajakaštvu, soteskanju, ribolovu, kegljanju, namiznem tenisu, odbojki na mivki, nogometu. Kraji, nanizani okrog Rečice ob Savinji, se ponašajo z lokalnimi posebnostmi, zanimivimi za obiskovalce (Flosarski bal, Lučki dan, Solčavski turistični praznik, konjske dirke ter mnoge veselice). Poleg Logarske doline, Matkovega in Robanovega kota, najvišjem slapu v Sloveniji - Rinke, je ogleda vredna kar cela Savinjska dolina s privlačno geografijo okoliških hribov, botaničnim parkom Mozirski gaj ter mnogimi kulturnimi in zgodovinskimi znamenitostmi.

O ŠOLI V NARAVI

V šolo v naravi smo šli v Kamp Menina. Tam se nam je pripetilo veliko zabavnih dogodivščin. Jahali smo konje in premagovali ovire v adrenalinskem parku. Od vsega je bil najbolj zabaven rafting. Bil sem zelo vznemirjen, saj sem se ga zelo veselil. Oblekli smo se v ozke obleke in si naredili reševalni jopič. S kombijem smo se odpeljali do reke Savinje. Začelo je tudi deževati. Ko smo prispeli, smo sedli v čoln in se odpeljali po deroči reki. Valovi so bili veliki, zaradi česar je vožnja postala še bolj adrenalinska. Ledena voda me je poškopila vsakih petnajst sekund. Naporno smo veslali in se borili z močnim tokom reke. Bilo je res zabavno. Ko se je vožnja končala, smo se povzpeli na cesto, kjer nas je čakal kombi. Nato je sledila vožnja z avtki. Izbral sem si modro-rdečega. Vozili smo se po neravni progi in bilo je veliko luž. Čas je hitro potekel in žal smo morali zaključiti z vožnjo. Bilo mi je zelo všeč in upam, da se bo tako doživetje še kdaj ponovilo.

(Niko Kralj, 6. c)

TABOR ZA

Stara šola v Kortah

NADARJENE

Svetovalni center za otroke in mladostnike je letos že peto leto zapored organiziral tabor za nadarjene učence. V tretjem razredu so učenci pisali teste ustvarjalnosti in sposobnosti. Tisti, ki so se najbolj odrezali, so bili letos kot devetošolci povabljeni na tabor. Tako so naši mladi bistrumneži od 23. 9. do 25. 9. 2015 „špricali pouk“ in svoje sposobnosti izboljševali ter nadgrajevali v Kortah.

1. DAN

Prvega dne so se učenci po toplem sprejemu in nastanitvi v sobe odpravili na dolg, pomirjujoč sprehod v naravo. Tam so se lahko spoznali med sabo in se družili ob igranju zabavnih iger. Po vrnitvi in kosilu je bil na sporedu čas za sprostitvev in ponovno druženje.

V popoldanskem času je pod vodstvom Vlada Batiste sledila delavnica, na kateri so učenci le s pomočjo svojega telesa proizvajali različne zvoke in uživali v ritmih afriške glasbe. Učenci pravijo, da je gospod Batista zelo dober animator in izvrsten glasbenik.

Zvečer so si ogledali zanimiv francoski film *Zelena lepota*, a mnogim izbira filma ni bila pogodu. Ob 22:30 so učenci morali ugasniti luči, čeprav jih je veliko nad tem glasno negodovalo.

2. DAN

Učitelji so učence zbudili ob 7:00. Po zajtrku so se učenci razporedili po delavnicah, ki so jih vodili mentorji Taljub, Vasja, Vanja, Ivanka, Mojca in Damjana s pomočjo mentorice Maje. Za dobro počutje učencev pa je poskrbela organizatorica Dorothea, ji jo je zvesto spremljal mladi pes Pinto.

Glasbena delavnica je potekala pod vodstvom mentorja Taljuba, ki je tudi sam zelo dober glasbenik. V preteklosti je napisal že več uspešnih skladb in nekatere od njih so učenci igrali in peli na njegovi delavnici. Učencem se je posebej vtisnila v spomin skladba *Andrej se je zgebu*.

Kdor se je udeležil delavnice *Teta Pehta iz Istre*, ki jo je vodila mentorica Damjana, je izdeloval mila in druge kozmetične izdelke iz naravnih sestavin.

Mentorica Ivanka je vodila delavnico *Six thinking hats*, pri kateri so se učenci naučili posebne tehnike kreativnega razmišljanja v skupini, s pomočjo katere so razmišljali o trajnostnem turizmu na Primorskem. Delavnica je v celoti potekala v angleščini.

Igralsko nadarjeni učenci so se lahko udeležili gledališke oz. filmske delavnice, ki jo je vodila mentorica Vanja. Posneli so kratko reklamo za tabor.

Pri geografski delavnici so se učenci pod vods-

tvom mentorice Mojce učili o geografskih značilnostih Istre in o tem pripravili kviz.

Večini učencev je bila najbolj všeč delavnica *Oljke, žižole in tartufi*, pri kateri so s pomočjo mentorja Vasje posneli dva kratka humoristična filma.

Drugi dan se je zaključil z družabnim večerom in karaokami.

3. DAN

V petek, zadnjega dne, so pri zajtrku učence povprašali o prehrani na taboru. O njej sicer niso glasno negodovali, a so se pritoževali nad nezadostno količino začimb.

Po zaključku dejavnosti so učenci tabor zaključili s predstavitvami posameznih delavnic staršem, nad katerimi so bili le-ti zelo navdušeni.

Učenci so se s težkim srcem poslovili od svojih novih prijateljev, a so vseeno, polni novih izkušenj in znanja, zapustili tabor in odšli novim izzivom naproti.

(Matic Blagonič, 9. b, in Črtomir Grlj, 9. a)

Jesen prinaša mnogo več kot le obarvano listje, pričetek šole in vrnitev v službo. S svojimi mrzlimi jutri, toplimi popoldnevi, v katerih se sonček nagajivo poigrava z raznobarnimi lističi, in hladnimi nočmi se narava počasi pripravlja na dolgo spanje, a pred tem nas dodobra založi s plodovi in sadeži. Kostanj, gobe, orehi, oljke, kakiji, lešniki, želodi, da vseh povrtin in sadja niti ne naštevamo. Da, jesen je prav poseben letni čas ...

Darovi jesenske narave

Zeleno zlato: Oljka

V novembru je vedno manj opravil na svežem zraku, toda Primorci imajo še eno opravilo pred zimskim počitkom—pobiranje oljk.

Olea (znanstveno ime za oljko) je sredozemsko drevo, ki izhaja iz družine oljevok, njen plod pa se imenuje oljka. Včasih je drevo veljalo za sveto, danes pa ga imenujejo kraljica dreves, saj je oljčno olje, ki ga daje, zelo dragoceno. Oljke gojijo poleg v Sredozemlju tudi v južni Afriki, Avstraliji, na Novi Zelandiji in v Kaliforniji.

Stara torklja

Pri nas poznamo dve vrsti drevesa: gojeno in divjo oljko, ki je v primerjavi s prvo manjša in ima tudi manjše plodove. Najbolj znane vrste pa so istrska belica, buga in črnica.

Zaradi zdravilnih lastnosti je olivno olje že od nekdaj razširjeno v prehrani, odkar se je Odisej natrl z njim, pa se je začelo zaradi lepotnih učinkov uporabljati tudi v kozmetiki.

LEGENDA O OLJKI

Po grški mitologiji je oljčno drevo ljudem podarila boginja Atena. Ker sta oba s Pozeidonom želela postati zaščitnika mesta, sta priredila tekmovanje v tem, kdo izmed njiju bo podaril mestu lepše darilo. Pozejdon je ljudem podaril konja, Atena pa oljko. Ker je boginjino darilo prinašalo zdravje, hrano in razsvetljava, so ga ljudje izbrali, po dariteljici pa poimenovali svoje mesto—Atene.

ALI VEŠ ... TORKLJA

Torklje so bile stiskalnice olivnega olja v Istri. Kmetje so svoja oljčna drevesa skrbno obrali, olive pa nato v torklji najprej zmleli, jih naložili v mehke košare in stisnili pod stiskalnico. Sproti so košare oblivali z vročo vodo, ki je odplakovala olje v korito pod prešo. Ker pa je olje lažje od vode, so ga prekuhali in šele nato pretočili v posode za hrambo. Torklje so delovale od adventa pa vse do pusta. Danes so torklje, ki so iz 100kg oliv iztisnile 11kg olja, nadomeščene s sodobnimi oljarnami, ki iztisnejo tudi do 19 ali več kg olja.

Zlato jabolko: KAKI

Kaki v stari grščini pomeni hrana za bogove. Nič čudnega, saj je bogat z vitamini, minerali in antioksidanti, vsebuje pa tudi številne druge zdravilne lastnosti.

Domovina zlatega jabolka, kakor pravijo rumenemu, oranžnemu ali rdečemu sadežu, je Vzhodna Azija. Izvira iz osrednje Kitajske, od tam pa se je razširil na Japonsko, Korejo, Ameriko in še daleč naprej. Na Kitajskem ga gojijo že več kot 1000 let. V Evropo so ga prinesli okoli leta 1870 in od tedaj ga pridelujejo povsod v sredozemskih državah. V naše Primorje so kaki prinesli tik pred prvo svetovno vojno. Največ ga pridelajo v Strunjski dolini, kjer vsako leto v začetku novembra priredijo praznik kakijev. Kaki obiramo pozno jeseni, ko drevo že odvrže listje. Plod odrežemo skupaj s pecljem. Vendar obrani sadeži še niso primerni za uživanje, saj so nezreli in zato trpkoga okusa. Zato jih shranimo skupaj z jabolki, ki kaki omehčajo in obarvajo. Zrele plodove lahko nekaj časa nato hranimo v hladilniku. Sadež je uporaben za marmelado, pripravo kakijevega vina, kisa, žganja, raznih krem ter peciva. Razrezanega na rezine lahko posušimo in ga uporabljamo kot suho sadje za uživanje v hladnih, zimskih večerih.

ZANIMIVOST:

Med postankom na Siciliji je strunjski vojak zagledal kaki in se zaljubil vanj. Pozimi je prišel v Koper in posadil drevo. Takrat so ga domačini hecali, saj nihče ni poznal tega sadeža. Samo pred bogatimi hišami Italijanov je bilo kakšno drevo za okras.

(Ava Logar Kardinata, 6. d)

KAKIJEV SMOOTHIE

SESTAVINE ZA 6 OSEB:

7 zrelih kakijev
300 ml jogurta
300 ml pomarančnega soka
pol žličke cimeta
pol žličke mletega ingverja

PRIPRAVA:

Kakije operemo, jim odstranimo peclje in jih prepolovimo. Morebitne koščice odstranimo. Narežemo jih na kose in zmiksamo v mešalniku z ostalimi sestavinami. Pripravljen smoothie nalijemo v kozarce in postrežemo.

(Ava Logar Kardinata, 6. d)

Nasvet:

Smoothie bo še boljši, če mu boste dodali žličko medu.

MEDENI NAPITEK IZ BANAN

SESTAVINE ZA 2 OSEBI:

4 žlice medu
2 banani
5dl polnovrednega mleka
sok ene limone
ščepec mletega cimeta

PRIPRAVA:

Polovico mleka zlijemo v električni mešalnik, dodamo narezani olupljeni banani, med, limonin sok in cimet. Zmešamo. Dodamo drugo polovico mleka, premešamo, napolnimo kozarce in ponudimo s slamicami.

(Ava Logar Kardinata, 6. d)

Z JESENJO PA PRIHAJAJO TUDI PREHLADI

Pozimi in jeseni se velikokrat prehladimo. Boli nas grlo, počutimo se neprijetno in zelo nam je vroče. K sreči se prehlada lahko znebimo na naraven način.

BOLEČINE V GRLO: Proti bolečinam v grlu se grgra toplo slano vodo. Vodi dodamo eno žličko soli in po grgranju vodo izpljunemo. Alternativno lahko dodamo še med.

KAŠELJ: Popijemo sirup iz soka čebule, medu in limone enkrat do dvakrat na dan. Če ne želimo neprijetnega okusa, lahko poskusimo z vodo dodobra razredčen kis, vpit v brisačo, ki jo ovijemo okoli vratu.

BOLEČINE V GLAVI: Pojesti je treba okoli 5 mandljev in piti dovolj tekočine, po možnosti čaja z limono, medom in ingverjem – pravijo mu čudežni napoj.

Izmed prehrane je priporočljivo uživati kokošjo juho, rumene, oranžne, rdeče in temno zelene zelenjave (pomembna sta vitamina A in C, ki se skrivata v korenju, rdeči pesi, špinaci) in kapusnice (brokoli, brstični ohrovt, zelje). In nikar ne pozabite na česen – ta naravni antibiotik sicer ne diši lepo, a za zdravje je treba tudi potrpeti.

(Vid Ibic, 9. d)

USTVARJAMO

Živali iz jesenskih plodov

Preprosto je izdelati ježka – v kostanj zapičimo nekaj zobotrebcev in mu z alkoholnim flomastrom narišemo oči.

POTREBUJEMO:

zobotrebce

kostanj

želod

bucike

majhne vejice

Zelo simpatičen je tudi jelenček; v kostanj zapičimo 4 zobotrebce za noge in 1 zobotrebec za vrat. Glavo izdelamo iz želoda – vanj zapičimo 2 majhni vejici za rogove in narišemo oči.

Pusti domišljiji prosto pot in ustvari še kakšno zanimivo žival. Prijetno ustvarjanje!

1. Steklene lončke poljubno pobarvaj s tempera barvami in počakaj, da se barva posuši.
2. Ko so lončki suhi, jim s črno tempera barvo nariši oči, usta, zobe, tako da bo podoba čim bolj podobna duhcu, buči ali pošasti.
3. V lonček previdno položi prižgano čajno svečko in buhuhuuuuu — grozljive sveče gorijo!

POTREBUJEMO:

steklene kozarce za vlaganje

tempera barve

čajno svečko

čopič

Grozljive svetilke

1. Iz belega filca izreži dva manjša kroga ter dva večja trikotnika, iz črnega dve veji, oči in usta, iz oranžnega pa nos.
2. Na enega izmed trikotnikov zašij dva gumba, na enega izmed krogov pa dvoje oči, nos in usta.
3. Najprej zašij skupaj oba kroga. Med šivanjem dodajaj vato, na zgornji strani všij še vrvico, na spodnji strani pa pusti manjšo odprtino.

Snežka snežak

4. Sešij skupaj tudi oba trikotnika; dodajaj vato in vstavi veje. Zgornji rob trikotnikov vstavi v odprtino, ki si jo pustil na glavi. Sedaj zašij vse skupaj.
5. Na žico nadeni pisane kroglice iz filca in jo na koncu nekoliko upogni, da se kroglice ne snamejo. Ko končaš, jo ovij okrog snežakove glave.

Snežaka lahko obesiš na vhodna vrata, božično drevo ali ga podariš nekemu, ki ga imaš rad.

POTREBUJEMO:

kroglice iz filca, filc (bel, črn, oranžen), 2 črna manjša gumba, barvit trak za zavijanje, nit, šivanko, vato, tanko žico, škarje

NOČ ČAROVNIC

Noč čarovnic ali po angleško Halloween, je praznik, znan po vsem svetu. Ime pravzaprav pomeni večer vseh svetih (Halow's Eve/Halow Evening/All Hallow's Eve). Praznuje se na vseh angleško govorečih področjih (predvsem v ZDA, Avstraliji, Novi Zelandiji, na Irskem) v noči iz 31. oktobra na 1. november. Otroci, najstniki in odrasli se preoblečejo v čaravnice, pošasti in duhove, tako oblečeni pa hodijo po hišah, kjer prosijo za sladkarije, pri tem pa zakličejo »urok ali darilo«.

Praznovanje izvira iz keltskega proslavljanja. Kelti so namreč praznovali novo leto 1. novembra, proslava pa je bila namenjena bogu Sonca. Verjeli so, da ob polni luni, najpogosteje pa 31. oktobra, mrtvi vstanejo iz svojih grobov in obiščejo svoje domove na Zemlji. Prestrašeni ljudje so se tako našemili, da se skrijejo pred duhovi, in vzgajali velik hrup.

S prihodom Rimljanov je dan mrtvih dobil stalen datum. Po rimskem verovanju je črni bog lova Samain prevzel oblast nad svetom, ubil boga Sonca in s seboj vzel boginjo vegetacije v podzemlje, kjer je morala ostati do naslednje pomladi.

"TRICK OR TREAT"

POGREBNI PUDING

Recept je lahek, tako da lahko sodelujemo vsi – a pod budnim očesom staršev.

1. Po navodilih iz vrečke skuhajte navaden čokoladni puding.
2. V skledo nadrobite čokoladne piškote, da dobite črne drobtine (v našem primeru "zemljo").
3. Na poljubne piškote napišite različne napise (glede na to, da sladica predstavlja grob in spomenik, je RIP primerno grozljivo). Za pisanje uporabite čokoladni preliv ali jedilne barve.
4. Kozarčke napolnite s skuhanim pudingom in počakajte, da se popolnoma ohladi. V puding zabodite piškote z napisom in natresite zdrobljene piškote. Vaši gostje bodo navdušeni!

(Maja Muženič, 9. b)

Nekaj priljubljenih praznikov po svetu, ki so podobni noči čarovnic:

- Severna Amerika – dan mrtvih
- Južna Amerika – kawsasqanchis
- Evropa – dan mrtvih in različice noči čarovnic
- Afrika – ples zamaskiranih egungunov
- Azija – praznik bon

V 16. stoletju se pojavi danes zelo priljubljena navada – izrezovanje buč, v katere nato vstavimo prižgano svečo. Danes predstavlja izrezana buča, imenovana Jack-o'-lantern, glavni simbol praznika. In od kod takšno ime?

Običaj izrezovanja buč izhaja iz irske legende o skopuškem in domišljavem kovaču Jacku, ki naj bi večkrat prevaral hudiča. Najprej mu je ponudil v zameno za svojo dušo pijačo. Vrag se je spremenil v kovanec, s katerim naj bi jo kovač plačal, ta pa ga je vtaknil v svoj žep, v katerem je imel križ, zaradi katerega se vrag ni mogel spremeniti nazaj. Ko je vrag Jacku obljubil, da deset let ne bo izterjal njegove duše, ga je izvlekel iz žepa. Po desetih letih je vraga ponovno prevaral, tako da ga je zaprosil, naj mu da jabolko iz stebela, a v trenutku, ko se je vrag spremenil v steblo z jabolkom, je kovač nanj narisal križ. Tako se vrag ponovno ni mogel spremeniti nazaj. Ko je Jack umrl, zaradi svojega grešnega življenja ni bil sprejet v Raj, a na vratih v Pekel ga je pričakal vrag in poslal nazaj v mrak. Pomagal mu je, tako da mu je dal žerjavico oglja. Jack je imel v žepu repo, ki jo je izdolbel, in vanjo vstavil žerjavico. Od takrat naprej Jack, ki nikoli več ni našel poti domov, tava naokoli z izdolbljeno repo v mraku. Tako je Jack O'Lantern (Jack Luč) postal simbol duše, ki je prekleta in tava med svetovi. In še danes za noč čarovnic izdolbemo buče, da bi pregnali zle duhove.

TEK NA DOLGE PROGE

INTERVJU z ravnateljem Osnovne šole Koper, g. Antonom Balohom

Pri izbirnem predmetu Šolsko novinarstvo smo si razdelili različne naloge za šolski časopis. Sama sem se takoj javila za intervjua z ravnateljem, saj sem vedela, da bo to lepa in posebna izkušnja. Ravnatelj me je prijazno sprejel v svoji pisarni in pogovor se je začel ...

Lea: Letos bomo prvič izdali šolski časopis. Ali vam je všeč ta ideja?

Ravnatelj: To mi je všeč, saj so naše učiteljice rekle, da boste izdali tri šolske časopise in prvi bo že v decembru.

Lea: To leto naša šola praznuje 10 let. Ravnatelj te šole ste že od samega začetka. Kako se počutite ob tem?

Ravnatelj: Pravzaprav sem bil ravnatelj te šole že pred začetkom. Naš župan me je namreč zaprosil, če bi pomagal pri njeni ustanovitvi.

In tako sem dobil naziv vršilca dolžnosti ravnatelja Osnovne šole Koper v izgradnji. Moram povedati, da mi je na tej šoli zelo lepo. V življenju sem zamenjal več služb: bil sem učitelj, potem sem šel na Zavod za šolstvo in tam delal kot inšpektor in pedagoški svetovalec, bil sem tudi ravnatelj Osnovne šole Antona Ukmarja devet let, kasneje sem bil na Univerzi in zdaj sem deset let na Osnovni šoli Koper. Od vseh kolektivov mi je najlepše tukaj.

Prvič zato, ker se mi zdi, da je tu zdrav kolektiv – v smislu skupnega načrtovanja in želje biti dobri, uspešni tudi z vami, učenci. Zdi se mi, da ste se ulovili in ujeli v eno lepo zgodbo. Ste otroško sicer včasih malo nagajivi, ampak izredno simpatični in mi je res v veselje delati z vami. Da, počutim se zelo dobro, še najboljše do sedaj.

Lea: Kot ste že sami povedali, začeli ste kot

učitelj razredne stopnje, zdaj pa ste ravnatelj ene največjih in najlepših osnovnih šol. Za povrh pa ste dobili še nagrado za izjemne dosežke na področju osnovnega šolstva, za kar bi vam na tem mestu iskreno čestitala.

Ravnatelj: Hvala za čestitko! Zelo sem vesel, da ste tudi vi to izvedeli, čeprav je to bolj svet starejših, otroke to ne zanima. Ne vem kako, ampak nikoli v življenju nisem delal zato, da bi dobil nagrado. Delal sem odgovorno, vedno z eno energijo, z eno željo – delati dobro.

Lea: Pa ste kdaj razmišljali, da bo ves vaš trud poplačan na tak način?

Ravnatelj: Nikoli nisem razmišljal o nobeni nagradi ali delal zato, da bi jo dobil. Prejel sem že kakšno za delo na kulturnem področju, ki je moj hobi. A to tu je moja služba. Jaz sem učitelj, bil sem svetovalec, glavni tajnik Univerze, ravnatelj veliko let. To je moje delo, imam ga rad in uživam v njem, zato ni treba, da sem posebej nagrajen. Kaže pa, da so vsi ostali okoli mene videli, da je vendar moje delo bilo nekaj več, kot so pričakovali, in so rekli, da bi bilo prav, če bi mi dal kdo kakšno priznanje. Ministrstvo je pristalo in res so mi dali to nagrado. Zanj je bilo veliko kandidatov, a za osnovno šolstvo sem bil edini izbran, kar mi je bilo res v čast in zelo sem bil počaščen, da mi je ministrica dodelila to nagrado.

Lea: Kaj pa vam pomeni ta nagrada?

Ravnatelj: Največ mi pomeni, da okolica okrog mene, se pravi ljudje, starši, otroci, s katerimi delam, vidijo moje in naše skupno delo kot uspešno. To je tisto, kar bi poudaril. Da okolica opazi, da smo v teh desetih letih, jaz osebno tudi prej, naredili marsikaj dobrega. In če se to potem izrazi kot priznanje, je to res največ, kar lahko

»Če ti je nekdo hvaležen za to delo ali da te pohvali, je to dosti več vredno kot kakršno koli sredstvo ali denar. Na splošno imaš dober občutek.«

človek dobi. Če ti je nekdo hvaležen za to delo ali te pohvali, je to dosti več vredno kot kakršno koli sredstvo ali denar. Na splošno imaš dober občutek.

Lea: V nekem intervjuju ste izjavili, da je šola tek na dolge proge. Kaj ste hoteli s tem povedati?

Ravnatelj: Šola je tek na dolge proge, je institucija, je neka oblika organiziranosti, ki se je ne da od danes na jutri spremeniti. Ti sistemi, delovanje učiteljev in otrok se spreminjajo, dograjujejo ali izboljšujejo počasi. Če želiš na OŠ Koper uvesti neko novost, ta ne bo vidna že v naslednjem ali v nekaj naslednjih letih, ampak šele v daljšem obdobju. Če pa gledaš skozi otroka, gre res za tek na dolge proge. Tisti, ki pride v prvi razred in gre pri svojih petnajstih letih iz osnovne šole, bo svoje rezultate, ki jih je na osnovni šoli dobil, pokazal šele kasneje v življenju. Tvoje delo na šoli se bo poznalo, spoznalo in prepoznalo šele, ko boš imela 25, 30 ali 40 let, ko boš diplomirala, ko boš mama, ko boš imela svojo službo ... Šele takrat bomo lahko rekli, da smo del tega rezultata, tvojega dela, kariere, osebnosti, ustvarili tudi mi. To je tek na dolge proge.

Lea: Lepo ste to povedali! Za konec pa še: če bi se lahko vrnili v preteklost, ali bi kaj spremenili? Bi se mogoče raje odločili za glasbeno pot, na primer dirigenta ?

Ravnatelj: Ne, mislim, da ne. Ni mi žal, da sem se odločil za pedagoško pot. Učiteljevanje mi je bilo zelo prijetno. Prvih sedem let, ko sem bil učitelj, sem delal z učenci od prvega do petega razreda in bilo je zelo zelo prijetno. Tudi danes sem svojim vnukom glavni pripovedovalec pravljic, štoser, nono, ta pravi nono (*smeh*). Ko pridejo k meni otroci, vnuki ali pa nečaki, se imajo vedno zelo lepo. Všeč mi je to delo, ki sem ga začel opravljati že zelo zgodaj, in ne bi ga menjal. Če bi pa kaj spremenil na svoji karierni poti ... Mogoče kaj, ko sem se odločal za nekatere poklice in posebna delovna mesta. V tej moji zgodbi ni namreč velikih finančnih uspehov. Nisem še videl ravnatelja ali učitelja, pedagoškega delavca, ki bi od svojega dela obogatel. Pridobiš pa izredno notranje, čustveno bogastvo v odnosu z ljudmi in otroki; tudi v smislu pomoči tistim, ki so pomoči potrebni, in doživetja česa lepega pri tistih, ki so dosegli kaj več. Teh občutkov je ogromno in po moje denar tega ne odtehta. Da, ta pot, za katero sem se odločil, bi bila

po moje podobna, če ne celo ista.

Lea: Najlepša hvala za pogovor in srečno še naprej.

Ravnatelj: Bilo mi je v veselje.

(Lea Stamatović, 8. d)

»Tvoje delo na šoli se bo poznalo, spoznalo in prepoznalo šele, ko boš imela 25, 30 ali 40 let, ko boš diplomirala, ko boš mama, ko boš imela svojo službo ... Šele takrat bomo lahko rekli, da smo del tega rezultata, tvojega dela, kariere, osebnosti, ustvarili tudi mi. To je tek na dolge proge.«

Kukala
v
išolska zgodovina

10 let

OŠ KOPER

Lahkih nog naokrog: JAR

RoboSončki smo ekipa osnovnošolcev iz OŠ Koper, ki je sestavljena iz 7 članov 6.–9. razreda. Letos smo naše veselje in znanje do robotike in raziskovanja pokazali tudi na Open Africa Championshipu v Južnoafriški republiki.

Sobota, 2. 5. 2015

Danes smo se odpravili na potovanje v Južnoafriško republiko (JAR). Našo afriško pustolovščino smo začeli z letališča Marco Polo v Benetkah, kjer smo čakali na polet v Dubaj. Po dolgočasnem čakanju smo se le povzpeli do vrat letala Boeing 777 in se udobno namestili na sedeže, saj je let do Dubaja trajal kar pet ur. Ko smo prispeli, je bilo že pozno zvečer.

Nedelja, 3. 5. 2015

No, ali pa zgodaj zjutraj. Iz Dubaja smo poleteli dalje do Johannesburga. Spali smo kar na letalu. V dopoldanskih urah smo prispeli do našega hotela, razpakirali stvari in odšli na pozno kosilo v Montecasino. Zanimiv kraj, saj smo dobili občutek, da smo v Toskani v Italiji, nad hrano pa smo bili naravnost navdušeni. Naš prvi – in naporen – dan v Johannesburgu se je zaključil.

Ponedeljek, 4. 5. 2015

Po zajtrku smo pred hotelom počakali našega vodiča, ki nas je peljal na ogled mesta iz vseh zornih kotov. Ogledali smo si hišo Nelsona Mandele, poslovni center, najvišjo zgradbo v JAR in obiskali tradicionalno bolnico-tržnico, kjer prodajajo mrtve kože, kosti ali tudi celotne mrtve posušene živali. Iz njih nato naredijo zdravila. Bljak! Popeljali smo se po začetku najdaljše ceste na svetu, ki pelje tudi čez Saharo, in si ogledali predmestje – sosesko Soweto, sestavljeno iz treh slojev: višji oz. bogati, srednji ter nižji oz. revni. V tej soseski ni ulic, temveč ima vsaka hiša zgolj svojo hišno številko – videli smo hišo 10807. Najrevnejši sloj ima hiše, velike kot polovica učilnice SLO 3 ali celo manjše. So pa prebivalci zelo iznajdljivi, saj med drugim tudi kradejo elektriko iz javnih svetilk. Na poti nazaj smo videli tudi prizorišče finala Svetovnega prvenstva v nogometu iz leta 2010 in s tem smo zaključili ta dan.

Torek, 5. 5. 2015

Napočil je dan tekmovanja. Poleg tega da smo dobili obeske z imeni, postavili našo stojnico, spoznali ekipe iz vseh koncev sveta in prisluhnili otvoritveni slovesnosti, se ta dan ni zgodilo nič razburjivega.

Sreda, 6. 5. 2015

Drugi dan tekmovanja sta nas čakala dva kroga tekme robotov, pri kateri mora robot reševati naloge na poligonu, in predstavitev

projekta robota in vrednot. Uvodne naloge smo dobro opravili in bili s pokazanim kar zadovoljni. Sledila je tekma robotov. Imeli smo dober občutek, saj smo že na treningu imeli najboljši rezultat. Po prvi tekmi smo dosegli najboljši rezultat sezone, po prvem delu tekmovanja pa smo v tekmi robotov tudi vodili.

Četrtek, 7. 5. 2015

Zadnji dan tekmovanja smo imeli še en poskus v tekmi robotov – tokrat smo bili tretji. Ob zaključku tekmovanja je sledila še podelitev nagrad. In dobili smo jo! Nagrado za 1. mesto v predstavitvi projekta. Bili smo noro veseli – izpolnili smo cilj in tako na najlepši možni način končali tekmovanje.

Petek, 8. 5. 2015

Safari! Vstali smo zelo zgodaj, saj smo želeli priti tja še pred sončnim vzhodom, ko so živali najbolj aktivne. Takoj po prihodu nas je čakalo presenečenje: opice so razgrajale, brskale po smetnjakih in pokrove metale po tleh, nato pa v tropu zbežale čez cesto. V divjino smo se odpravili z odprtim tovornjakom. Videli smo ptice, par belih nosorogov, žirafe, impale, gnuje, povodne konje, levinje na lovu, zebro in hijeno. Pravo srečo pa smo imeli, ko smo zagledali redkega črnega nosoroga. Ta dan nam je bil najbolj všeč. Po safariju smo se odpravili še v zabavišni park Gold Reef City in v kulturno naselje Lesedi. Ves čas nas je vozil isti voznik, ki nam je povedal marsikaj zanimivega. Na primer to, da ima 45 bratov in sester ter da je imel njegov oče sedem žena (od tega štiri hkrati), pa tudi, da obstaja v JAR 11 uradnih jezikov. V Lesedi nam je domačin predstavil različne kulture, ki so nekoč prebivale na ozemlju JAR-a, ki pa so imele eno skupno stvar – če je mož hotel imeti ženo, jo je moral kupiti za 11 krav. Nič krav – nič žensk.

Sobota, 9. 5. 2015

Napočil je dan odhoda. Polni lepih doživetij, novih izkušenj in s pokalom v roki smo zapustili hotel, se napatili na letališče in poleteli proti domu.

Naše afriške avanture je bilo konec.

(Jan Malej, 8. b, in Nejc Pegan, 8. c)

POTOVANJE V BABILONSKO VAS

¡Hola!

Estoy en Argentina en Buenos Aires. Esta ciudad es muy bonita. Tiene muchas playas bonitas y me baño en el mar todos los días porque hace sol y muchísimo calor. El hotel tiene cinco estrellas, me pasa genial aquí. Cerca está el estadio de Boca Juniors. Todas las noches voy a un bar diferente, la comida es muy sabrosa. Ah, y también tiene centros comerciales y muchos turistas. Tienes que venir.

Un abrazo

Envera Malikić (8. c)

Sra. Isabel García Ortiz
c./Lope de Vega, nº. 6, 5d
34000 Madrid
Madrid, España

ICH

Vor dem Spiegel stehe ich taub
und ich starre auf den Fremden vor mir.

Also ob ich das erste Mal dieses Gesicht sehe,
ich frage ihn: »Bist du wirklich ich?«

Nachdenklich schauen mich diese Augen
und fragen mich: »Bin ich wirklich du?«

Und nüchtern sagt ihn meine Ich:
»Ich bin nicht du, und du bist nicht ich.«

Ich bin nur ich, der mir vorkommt;
und du bist ich aber nur für Leute.

Mein wahres Ich ist von Tag zu Tag
ein Rätsel für mich und die Leute.

(Übersetzung: Marko Savić, 9. c)

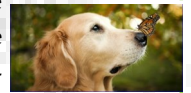
LA MIA OPINIONE

Ho letto il testo »Io, prof, tra i ragazzi malati di cancro. Il testo mi ha fatto venire tante emozioni e dopo averlo letto, ho pensato tanto a questi bambini. Quando stavo leggendo il testo, ho proprio potuto immaginare il sorriso sui visi dei bambini, quando hanno visto la professoressa che arrivava all' ospedale per insegnare. Ma è anche una storia molto triste quando i bambini hanno un sogno nel loro futuro e alla fine non possono realizzarlo. Loro non vedono l'ora che arrivi la professoressa, e sono tutti felici quando gli insegna le cose nuove, mentre da noi i bambini quasi »odiamo« la scuola. Non sono proprio certa perché, ma forse perché non ricevono così bei voti. A me la scuola piace molto, perché imparo tante cose nuove e così hai tante possibilità nel futuro. E dall'altra parte, non ti possono prendere in giro se hai tanta conoscenza.

(Maria Cecilia Drašič, 8. d)

SOBRE EL PERRO

El perro es una mascota. Vive en la casa o en el jardín. Puede vivir también en una granja. Los perros pueden ser pequeños, medianos o grandes y son de diferentes colores. Hay muchos que son de color negro, blanco, marrón o gris. En general comen comida de perros, claro, pero también les gusta comer huesos y carne fresca. Beben agua.

Los perros son animales, que pueden ser muy distintos por su carácter, pero se sabe que son animales fieles y que les gusta estar con su amo. Son activos pero también les gusta dormir mucho.

(Nika Novak, 8. b)

THE STORY ABOUT THE SECRET STONE

It was a sunny day. I was with my parents and I was camping. I thought that the idea of camping was boring but I was wrong.

It was a dark night. I was sitting next to the lake when I saw something bright in the water. It wasn't so deep. I walked into the lake and picked up the thing. This thing looked like a stone. A bright, shining, blue, big stone. I put it in my pocket and looked around if someone is looking ... Nobody ... Then I went to sleep. When I woke up I smiled because I thought that it was just a dream but then I saw a big stone in my pocket. I stood up and looked at the stone. It wasn't bright like last night. It was dark, cold and ugly. I had a strange feeling but then my mom called me. I left my stone under the bed and went to lunch. I was studying my stone for many days and despite that I didn't know anything about that. One night I was reading the book of all secrets of the world when I saw a picture of a stone, some kind of ... Magic stone. The most powerful stone in the world. They say that it's a legend and now I have this stone at home. Nobody knows that the stone is still there in my room and I don't like this so much. Strange things are happening in my room. Strange ...

(Daša Strmšek, 8. b)

MON AMIE ISABEL ADELE

Adele est une belle fille. Elle a les cheveux mi-longs, ondulés et noirs.

Ses yeux sont bruns et un peu verts. La bouche est petite et le nez est petit et fin. Elle est petite et maigre mais aussi un peu musclée.

Elle est très drôle. Elle adore peindre et la natation. Elle a deux chats. Elle aime le popcorn. Elle adore Dylan O'Brien et les livres.

Elle aime regarder les téléfilms surtout Teen Wolf.

(Maja Muženič, 9. b)

VESELI DECEMBER

Ideje za voščilnice

Potrebujete: gumbе, bleščice, pisan papir, šelešamer različnih barv in veliko dobre volje!

DEDEK MRAZ

Ta dobri stari mož, ki obdaruje otroke v noči iz 31. decembra na 1. januar, je prišel k nam kot mitološko bitje iz Rusije po drugi svetovni vojni. Tam ga kličejo ded Moroz in je oblečen v modro in belo barvo, poročen pa je s Starko Zimo. Slovenski dedek Mraz živi v Kekčevi deželi pri Triglavu in je oblečen v ovčji kožuh, ki je ob robovih okrašen z rožami, v roki ima sprehajalno palico, na glavi pa polhovo. Eden izmed najbolj znanih in obiskanih sprevodov dedka Mraza se vsako leto ob koncu decembra odvija v Ljubljani, kjer se v kočiji, ki jo vodijo lipicanci in v spremstvu ostalih zimskih bitij, vozi po ulicah mesta ter deli sladkarije.

SIVA KUČMA

SIVA KUČMA, BELA BRADA,
TOPEL KOŽUH, ZVRHAN KOŠ.
JOJ, ŽE PRIŠEL JE MED NAS
STARI, DOBRI DEDEK MRAZ.

RDEČE ŽOGE, KNJIGE, ZVEZKE,
PUNČKE, SANKE IN ŠE KAJ.
JOJ, ŽE PRIŠEL JE MED NAS
STARI, DOBRI DEDEK MRAZ.

Božič sicer velja za krščanski praznik, a ga praznujejo tudi tisti, ki so versko neopredeljeni. Da se bo praznoval 25. decembra, je določil že v 4. stoletju papež. Danes velja za simbol praznovanja in obdarovanja. Najbolj pogost simbol božiča po celem svetu je božična jelka, ki predstavlja upanje, kristjani pa pod njo položijo še jaslince.

V novejšem času se pri nas uveljavlja tudi druga oblika praznovanja božiča, ki jo imenujejo kar »ameriški božič«. Osrednja osebnost je seveda Božiček. Ta vrsta praznovanja je zelo potrošniško usmerjena, saj je povezana z nakupovanjem velike količine daril, s pisanjem čim večjega števila voščilnic in čim večjo in čim bolj okrašeno božično jelko.

In kako praznujejo božič drugod po svetu?

AVSTRALIJA

Po Avstraliji kroži legenda, da naj bi delo Božička nadomestil »Swag Man« (zamotani mož), ker je obstajala velika nevarnost, da bo zaradi vročine Božička zadela kap. Swag Man je oblečen v modro majico brez rokavov in dolge, široke hlače. S svojimi dingi naj bi živel pod goro Uluru, za božič pa se usede v svoje terensko vozilo in se po rdečih prašnih cestah odpelje otrokom delit darila.

MEHIKA

Osrednje božično praznovanje v Mehiki se imenuje »las posadas«. To je procesija, ki prikazuje Marijino in Jožefovo iskanje prenočišča ter noč v betlehemskem hlevu. Začne se devet dni pred božičem. Vsi zbrani se razdelijo v dve skupini – eni predstavljajo romarje, drugi gostilničarje. Romarji potujejo od hiše do hiše ter prosijo za zatočišče in so s strani vseh gostiteljev vedno znova zavrnjeni, dokler deveti dan tavanja ne pridejo do hiše, ki je za te potrebe preurejena v hlev z jaslami. Potem je čas za zabavo, na kateri otroci izmenično poskušajo s palicami in kiji odpreti »pinjato« – z barvitim okrasjem okrašeno kartonasto igračo, ki je obešena okrog hiše ter v kateri so skrita darila in sladkarije.

ŠVEDSKA

Na Švedskem je pred tisoč leti kralj Canute odločil, da se bo božič praznoval en mesec, z začetkom 13. decembra (ko goduje sveta Lucija in je bil dan kralja Canuta). Na dan slavja se najstarejša hčerka v družini obleče v belo obleko z rdečim pasom, na glavo pa si nadene zimzelen venec s sedmimi gorečimi svečami. Tako opravljena vsakemu od družinskih članov postreže kavo in kolaček. Na božični večer v vseh skandinavskih državah iz rovov pod hišami ali iz skednjev z vrečo na rami pride škratec, imenovan »tomte« in pred vrati hiše za vsakega družinskega člana pusti darilce.

IRAK

V krščanskih družinah se na božični večer zbere družina in eden od otrok iz Svetega pisma bere o Jezusovem rojstvu, drugi pa ga s prižganimi svečami zbrano poslušajo. Potem se zberejo zunaj, prižgejo kresni ogenj iz trnine in pojejo. Če vsa trnina zgori v pepel, je sreča v novem letu zagotovljena. Ko ogenj popolnoma ugasne, mora vsaka oseba trikrat skočiti čez pogorišče in si nekaj zaželeti. Na božični dan pa celotne vasi in mesta na cerkvenem dvorišču prižgejo skupni kres.

KITAJSKA

Kristjani svoje hiše okrasijo z laternami iz papirja, božično drevesce, ki ga imenujejo 'drevo luči', pa okrasijo z verigami, rožicami in s papirnatimi laternicami. Otroci na vidno mesto obesijo velike nogavice, v katere jim ponoči Božiček, ki mu pravijo »Dun Che Lao Ren«, kar pomeni »božični stari mož«, nastavi darila. Ker večina Kitajcev ni krščanske vere, njihove glavne slovesnosti ne potekajo decembra, temveč konec januarja, ko praznujejo kitajsko novo leto, ki mu pravijo festival pomladi.

PRAV POSEBEN BOŽIČ

Mojca in Rok sta sedela vsak v svojem naslanjaču in zamišljeno zrla skozi okno njune sobe. »Le kaj naj počneva?« je vprašal Rok svojo sestro Mojco. »Ne vem. Tudi jaz se dolgočasim prav tako kakor ti,« je zavzdihnila Mojca. »Zakaj morava živeti v mestu, kjer ne zapade sneg? Vse je tako dolgočasno. Nihče se ni potrudil, da bi ga vsaj malo okrasil. Nikjer ne gori niti ena lučka in ni niti enega božičnega drevesca. Prav zanima me, zakaj meni in tebi ne prepustijo tega dela. Zabavala bi se in tako pregnala dolgčas,« je potarnal Rok. In kar naenkrat se mu je posvetilo: »Mojca, to pa ni slaba ideja! Res bi lahko okrasila mesto! Ljudje bi bili zadovoljni. Lahko bi izdelala snežinke in po mestu postavila nekaj božičnih drevesc. Spekla bi piškote in s tem razveselila meščane. Kaj praviš?« »To bi bilo čudovito! A morava dobiti dovoljenje. Ne vem, če nama bodo zaupali tako pomembno nalogo. Prav tako je mesto veliko in ne bi nama uspelo narediti toliko snežink. To bi bila zares težka naloga,« je povedala Mojca. A Roka, navdušenega nad lastno zamislijo, Mojčine besede niso zaskrbele in na obrazu se mu je narisal zadovoljen nasmešek. »Dobro, če si že tako navdušen, bi lahko prosila mamo, da nama pomaga napisati pismo županu. Prosila ga bova, naj nama dovoli okrasiti mesto,« se je navdušila tudi Mojca. Urno sta zapustila svoja udobna naslanjača in svoj načrt predstavila staršema. Mama je bila nad idejo takoj navdušena in z veseljem jima je pomagala napisati pismo. Oče je sprva sicer ideji kljuboval, a sta ga na koncu le uspela prepričati, da jima pomaga okrasiti mesto.

Župan jima je odgovoril že v nekaj dneh. Strinjal se je z njuno idejo in jima poslal celo nekaj denarja, da sta lahko kupila božična drevesca ter vse potrebno za okraševanje. Cela družina je bila navdušena in počaščena, da so dobili dovoljenje, in hitro so se lotili dela. Obiskali so vse trgovine v mestu in na koncu dneva je bilo stanovanje polno božičnih okraskov. Rok in Mojca kar nista mogla verjeti, da se njun načrt zares uresničuje.

V naslednjem tednu so delali s polno paro. Pridružili so se jim tudi prijatelji. Plezali so po lestvah in po mestnih svetilkah obešali snežinke takšnih in drugačnih oblik in barv ter okraševali velika božična drevesca. Ob delu so se zelo zabavali. »Dajmo, vem, da smo vsi že rahlo utrujeni, a samo z našo pomočjo bo mesto zaživelo v pravem božičnem vzdušju!« se je veselil oče in spodbujal svojo ekipo okraševalcev.

Po nekaj dneh so končali. Mesto je bilo kot iz pravljice. Ulice so se bleščale v novoletnih lučkah, božičnih drevesih in snežinkah, ki so visele na svetilkah. Uspelo jim je! V mestu so pričarali pravo pravcato božično vzdušje. Zadovoljno so se smejali in pogovarjali o božiču.

Nato pa se je Mojci porodila nova zamisel: »Kaj pa, če bi priredili božično predstavo? Za plačano vstopnino bi na sedeže gledalcem postavili manjša darilca in prodajali piškote, ves denar pa podarili v dobrodelne namene! Kaj pravite? Meni se zdi to odlična ideja!« Tudi drugi so zadovoljno prikimali. Rok in Mojca sta vse okraševalce povabila domov in ob skodelici vroče čokolade so začeli kovati načrt: »Kdo bo igral? Kaj bomo igrali? Kako? Kje?« Pripraviti predstavo in to v tako kratkem času ni namreč kar tako. Potrebno je bilo sešiti kostume, razdeliti vloge, napisati besedilo, razdeliti vabila, speči piškote in izdelati darila. Po dolgem premisleku so se odločili – odigrali bodo Rdečo kapico. Božična družina je takoj zavihala rokave: Mojca bo igrala Rdečo Kapico, Rok volka, njuna prijateljica Špela bo babica in mama Rdeče kapice, njun prijatelj Tomaž pa lovec. Špelina mama je prevzela šivanje kostumov, Tomažev oče je po ulicah delil letake, Mojčina in Rokova mama pa sta pripravljali in ustvarjali voščilnice ter izdelovali različne novoletne okraske za darila obiskovalcem.

Napočil je dan predstave! Vsi so bili na trnih. Rok je nagajivo pokukal na oder in ko je zagledal, koliko obiskovalcev so privabili, je bil ponosen. Brž je stekel k soigralcem in jim povedal veselo novico: »Dvorana je polna. Vsi sedeži so zasedeni, obiskovalci pa komaj čakajo na pričetek!« Predstava je stekla kot po maslu in vsi so bili zadovoljni, najbolj pa Rok in Mojca, saj jima je župan mesta osebno čestital.

Polna navdušenja in novih izkušenj sta legla v posteljo. Naslednje jutro ju je obiskal Dedek Mraz. Mojca je dobila prelepo obleko in seveda tudi čevlje, ki spadajo k njej, Rok pa nov model letala z letalsko stezo. Oba sta skakala od navdušenja! »No, letos sva bila pa res pridna!« se je, navdušen nad darilom, pohvalil Rok.

Tako se je odvil še en božič v njihovi družini. Le kaj se jima bo zgodilo naslednje leto?

Kickbox (tudi „kikboks“) je azijska borilna veščina, za katero je značilna široka paleta udarcev. Tako se lahko nasprotnika borita z rokami in nogami, ne smeta pa udariti pod nasprotnikova kolena ali v mednožje. Prav tako morata z dvobojem prenehati takoj, ko je eden izmed njiju na tleh. Laiki na tem področju večino pogosto zamenjajo z boksom ali s tajskim boksom, verjetno zaradi podobnih imen.

Našo šolo, za katero velja, da je športno zelo raznolika, obiskuje odličen športnik, ki se ukvarja prav s kickboxom. Ime mu je Luka Vranek in je učenec 9. d oddelka.

Zdravo Luka! Torej se ukvarjaš s kickboxom. Koliko let že treniraš ta šport in koliko časa na teden porabiš zanj?

Kickbox treniram že tri leta. Treninge imam štirikrat na teden, v povprečju po dve uri. Treniram v Kickboxing klubu Koper.

Osem ur na teden je kar veliko časa. Ali imaš zaradi tega težave s šolskim uspehom?

Ne, v šoli nimam večjih težav, definitivno pa jih nimam zaradi kickboxa. Mislim, da je šport zelo pomemben za razmišljanje in koncentracijo. Poleg tega se še dobro razgibaš, kar je zelo zdravo. Pri tem športu mi je najbolj všeč, da ob treningih sprostim veliko energije in potem lažje opravljam vsakdanja opravila.

Ali obiskuješ tudi tekmovanja?

Sicer mi tekmovanja niso najbolj pri srcu, saj je na njih veliko priprav in malo akcije – veliko časa čakaš, da prideš na vrsto, nato pa se le nekaj minut boriš – a se jih vseeno udeležujem. Lani sem na primer bil prvi na mednarodnem tekmovanju in tretji na dveh državnih. Poleg tega sem se večkrat udeležil manjših tekmovanj, na katerih sem bil prav tako uspešen.

Bravo! Se nameravaš s tem športom ukvarjati tudi v prihodnje?

Da, saj želim postati trener borilnih veščin in se vključiti v slovensko reprezentanco. A do tega moram še priti (*smeh*). Do takrat bom moral še naprej trenirati.

Ali se je tvoje življenje spremenilo zaradi kickboxa?

No, jesti moram bolj zdravo – to ne pomeni, da se določenim jedem odrekam, jih pa uživam v zmernih količinah. Pomembno je tudi, da popijem veliko tekočine, predvsem vode. In veliko moram telovaditi, tako na prostem kot doma. Zelo je pomembno, da tečem in delam vaje za moč, pa tudi raztezne vaje. Moram ostati v formi.

Luka, hvala za pogovor in srečno na prihodnjih tekmovanjih!

(Vid Ibic, 9. d, in Matic Blagonič, 9. b)

IO SPORTIVO

Lo sport è una bella cosa, che eseguita quotidianamente o qualche volta alla settimana da anche i suoi risultati (forza fisica, disciplina, resistenza ...). Si può praticare uno sport per stare in compagnia, per piacere, per rilassarsi, per fare ricreazione, per fare carriera ... Come quasi tutte le cose non fa bene esagerare. Troppi allenamenti o allenamenti troppo intensivi possono causare vari infortuni. Negli sport come nella vita si vince e si perde. Ci sono sportivi che si arrabbiano troppo quando perdono e si esaltano troppo quando vincono.

Come sportivo sono molto competitivo. Non sempre tollero chi è più bravo di me, ma in ogni caso do sempre il massimo. Ebbene, anch'io mi sono superato quest'anno. Durante l'estate, nel corso degli allenamenti, che non erano tanto impegnativi, sono riuscito comunque a imparare delle nuove tecniche.

Ogni anno andiamo con la famiglia a Rovigno. Siccome abbiamo un gommone, andiamo alle isole vicine a fare il bagno. Poiché mio papà ci andava già da piccolo, conosciamo i posti. Già da piccolo mi piaceva vedere e osservare mio papà tuffarsi da altezze di circa 3 o 4 metri.

All' inizio mi tuffavo anch' io ma di piedi. Dopo qualche anno ho trovato il coraggio di tuffarmi di testa da circa 2 metri. Ogni anno che passava avevo più coraggio e più esperienza nel fare tuffi. Quest'anno mi sono superato tuffandomi "a volo d'angelo" di testa da una roccia di circa 9 metri. Per eseguire qualsiasi tipo di tuffo in sicurezza è necessario verificare prima la profondità dell'acqua e la presenza di scogli. Per questo motivo vado sempre prima a fare una nuotata dove mi voglio tuffare. Inoltre, quando mi tuffo, c'è sempre qualcuno in acqua.

Per me lo sport significa divertimento, amicizia, responsabilità e soprattutto una grande libertà del corpo e dello spirito.

(Marco Sponza, 9. c)

Nekaj nasvetov za zdrav način življenja:

Pij veliko tekočine, predvsem vode in nesladkanega čaja ali soka.

En sadež na dan odžene težave stran!

Zjutraj jej kot bogataš, za večerjo pa kot berač.

Teči, skači, pleši – gibaj se!

Smej se – saj veš, smeh je pol zdravja.

(Ana Andrejašič, 9. c)

Svetovalček

NASVETI ZA UČENJE

NAČRT

Razdelite snov, ki se je morate naučiti, in si naredite urnik učenja. Vpišite, katero snov se morate naučiti, koliko časa imate, kdaj se boste učili (kateri dan v tednu, zjutraj, popoldne ali zvečer, koliko dni ...) ter kako se boste učili (ali si boste delali zapiske, podčrtovali poudarke, prosili starše za pomoč pri utrjevanju, ali se učili skupaj s sošolci ...). In začnite se učiti pravočasno — če se vam nabere preveč snovi, boste samo slabe volje in pod stresom.

UČNI PROSTOR

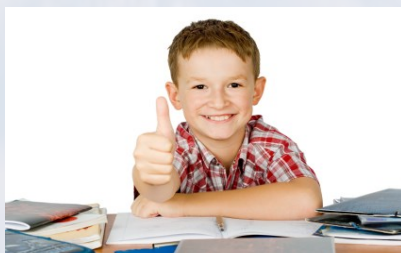
Delovna miza mora biti pospravljena, v sobi pa dovolj svetlobe. Odstranite vse, česar ne potrebujete pri učenju (telefon, računalnik, televizija ...). Če se lažje učite ob prižganem radiu, si ga prižgite. Lahko se učite tudi na postelji, fotelju, v garaži, knjižnici ali na drevesu, če se v katerem od teh okolij počutite bolje kot za pisalno mizo.

RAZDELITEV SNOVI

Učno snov lahko predelate po sklopih ali poglavjih (danes eno stran, jutri drugo, nato tretjo ...), lahko preberete vse naenkrat in si med branjem že podčrtate ali izpišete pomembne poudarke, naredite miselni vzorec. Če si tako lažje zapomnite, uporabite pisane barve, podčrtujte, obkrožite, rišite, izmišljajte si besede, ki vam bodo pomagale. Nikar se ne učite celotnega besedila na pamet — vaši možgani bodo utrujeni, vi pa boste imeli v glavi pravo zmešnjavo.

POGOVOR

O snovi se pogovarjajte s sošolci — mogoče boste prav v pogovoru z njimi razvozlati kakšno uganko, ki vam je povzročala težave.

POSLUŠANJE

Pot do dobrega učenja in lepih ocen se začne že pri pouku. Poslušajte učiteljevo razlago, ne klepetajte. Če česa ne razumete, vprašajte. Lahko si med razlago delate zapiske. Naloge ne prepisujte. Ko pridete iz šole, ponovite snov tistega dne, opravite domače naloge in se pripravite za naslednji dan.

SPROSTITIV

Ena ura učenja — 10 minut odmora. To ne pomeni, da takrat gledate televizijo ali igrate igrice na računalniku. Odpravite se na svež zrak na sprehod, odpeljite se krog s kolesom, naredite kakšen počep, stojte na glavi, skačite s kolesnico. Pripravite si kozarec osvežilne pijače ali vode, tudi kakšen prigrizek ne bo odveč. Zelo pomembno je namreč, da dovolj spite. Če ste utrujeni in zaspani, prav tako ne morete biti skoncentrirani za zahtevne formule ali velike količine besedila.

PONAVLJANJE

Snov si poskusite zapomniti tako, da jo večkrat ponovite in obnovite. Zelo pomembno je, da jo razumete — ne učite se na pamet! Tisto, kar se naučimo brez razumevanja, zelo hitro tudi pozabimo.

USPEH – NAGRADA

Postavite si cilj in določite nagrado, če ta cilj dosežete.

Vir: www.otroski.rtvsllo.si/bansi/prispevek/1253

Šest korakov za zaščito na spletu

Varna in osveščena uporaba spleta je v današnjem svetu nuja. S pomočjo teh petih ukrepov boš zmanjšal/-a možnost, da te na spletu doleti kaj neprijetnega. Več si lahko prebereš na www.varnaininternetu.si ali na www.safe.si.

Pogosto spreminjaj gesla! Geslo na vseh profilih in portalih, kjer sodeluješ (vključno z elektronsko pošto, seveda) zamenjaj vsaj enkrat na pol leta. Pri tem upoštevaj tudi pravila za sestavljanje varnih gesel.

Previdno pri priponkah! Ko preverjaš elektronsko pošto, odpri zgolj priponke, ki so ti jih poslali viri, ki jim zaupaš. Tudi če je pošta, ki si jo prejel/-a, izjemno privlačna — obvešča te, denimo, o dobitku na nagradni igri, ali o možnosti velikega zaslužka — ne odpiraj priponk in spletnih povezav, ki so v pošti.

Ne klikaj vsepo vprek! Če ne veš, kam povezava vodi, ne klikaj nanjo, zlasti če gre za skrajšane spletne povezave (ki imajo v imenu bit.ly ali skrci.me). Na takšne povezave klikni le, če si popolnoma prepričan/-a, da viru lahko zaupaš. Enako velja za elektronsko pošto. Phishing, kraja identitete in premoženja so resne posledice.

Redno posodablaj računalnik! Ko te računalnik opozori, da moraš na določen program namestiti posodobitve, to tudi stori.

Uporabi močno antivirusno zaščito! Močna antivirusna zaščita, ki redno skrbi za tvoj računalnik, te bo obranila pred večino nadlog virtualnega sveta.

(Vir: www.varnaininternetu.si)

VARNI NA INTERNETU

Od mene je odvisno vse.

www.varnaininternetu.si

V življenju imamo vsi težave — eni majhne, drugi velike. Vprašanje pa je, ali jih znamo tudi rešiti. V Svetovalčku ponujamo odgovore na vsa tvoja vprašanja, dvome ali težave. Zato le pogumno! Zapiši jih na list in oddaj v škatlo »Šolska mavrica«, ki se nahaja v knjižnici. Da bo tvoje ime ostalo skrivnost, se podpiši s tajnim imenom (Zaskrbljena rožica, Žaba 123, Princeska ...). Odgovore dobiš v drugi številki šolskega glasila v začetku meseca marca.

NASVETI ZA BRANJE

Knjige so moj svet. Z njimi sem začela rasti že kot otrok, ko so mi starši prebirali najzajve, zabavne in napete zgodbe, ki so me popolnoma v svet ranj. Zabavno je bilo odkrivati, kako se oglašava krava, kakšen je konj, kaj se bo zgodilo z Rdečo kapico in ali se bo Trnčica sploh kdaj prebudila iz svojega spanca. Se jih še spomnite? Jih še berete?

Z leti je moja ljubezen do knjig samo še rasla. Z veseljem sem tekala mimo knjižniških polic in med kupom obrabljenih platnic skahaljala za zajčkom Vilijem, odkrivala avanture z nadnaravnimi bitji v Jaku in breskvi velikanki, iskala skrivnosti Petih prijateljev in Harryja Potterja ter spoznala, zakaj je Princeskin dnevnik tako posebna knjiga.

Danes kot devetoletka najraje prebiram napete kriminalke in fantazijske romane. Pogosto se zatekam k knjigam, ko sem žalostna in mislim, da so se name zgrnile vse težave tega sveta. Takrat ob književnih osebah ugotovim, da moji problemi le niso tako strašni in da bi lahko bilo še mnogo huje; slika mi upanje, samozavest in pogum. Velikokrat se z osebam, o katerih berem, tudi poistovetim—in tako knjiga za vedno postane del mene. Vam zaupam: moja skrivna želja? Včasih si zaželim, da bi se lahko potopila v eno izmed knjig in v njih zaživela kot prava junakinja.

Da, knjige so moja ljubezen, moja družina, moji prijatelji. Vedno, ko odprem novo knjigo, se začne nepredstavljiva pustolovščina z novimi osebam in novimi zgodbami, in ne glede na to, da sem že dodobra izropala zaloge v šolski knjižnici, me ob novi knjigi vsakič prevzame občutek radovednosti in vznemirjenosti.

Maja Muženič, 9. b

»Vedno, ko odprem novo knjigo, se začne nepredstavljiva pustolovščina z novimi osebam in novimi zgodbami ...«

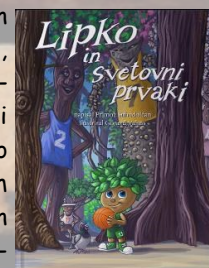
Isol: Poredni Petit

Petit je deček, ki počne dobre in slabe stvari. To se mu zdi čudno in njegovi mami tudi. »Nisem v ničemer dober in sem slab v vsem?« se sprašuje Petit, ki si želi le malo miru in priročnik, ki bi mu razjasnil dvome. Zabavna in poučna zgodba brez obsojanja, v kateri prepoznamo lastne dvome in protislovja.

Primož Suhodolčan: Lipko in svetovni prvaki

V ekipi za svetovno prvenstvo bodo poleg Lipka in Roka tudi priljubljeni junaki iz prvega dela: bor Borči, macesen Cene, hrast Rastko in seveda tudi Štokrat v vlogi trenerja. Kako pa bodo Lipko in ostali junaki prišli do Sončne dežele čez veliko morsko jezero? Kje v sončni deželi poteka prvenstvo? Jim lahko pri iskanju pomagata dedek Luis in Anita? In kdo so motorni lubadarji, ki grozijo, da bodo preprečili prvenstvo? Pridruži se Lipku in prijateljem na nepozabni dogodivščini.

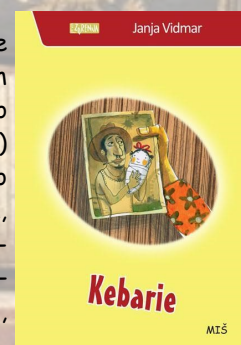
Mojiceja Podgoršek: Ljubi—ne ljubi

Roman za najstnice in najstnike, ki bi ga morali prebrati tudi njihovi starši. Sprošča težko izrekljivo in nemalokrat zamolčano resnico o življenju prenekaterih sodobnih najstnic in njenega bolj ali manj uspešnega spopada z zunanjim svetom, čigar realnost spoznava skozi boleč proces iskanja lastne identitete.

Janja Vidmar: Kebarie

Dinamična zgodba se vrti okrog romske deklice Kebarie, njenih težav v šoli in življenju v romskem naselju. Nekega dne njen ljubljani dade (oče, ki jo je spodbujal k branju in ji pripovedoval pravljice) izgine in nihče ji ne zna povedati, kje je. Potem so tu zopni sošolci, zahtevna učiteljica Erika, mama, s katero se prepirata, in prijatelj Pužo. Poleg živahnih dialogov, ki vsebujejo romsko besedišče, knjiga vabi med drugim k razmišljanju o drugačnosti, identiteti, odnosu med starši in otroci.

Najbolj iskani knjigi:

Primož Suhodolčan: *Lipko in KošoRok*

Miha Maté: *Bosopeta družina*

(Maja Muženič, 9. b)

LITERARNE NAVIHANKE

HRUŠKA DEBELUŠKA

Jaz sem hruška
debeluška.
Na travniku sem ležala
in mirno spala.

Kar naenkrat iznenada,
oh, prismođa,
ti neroda,
mimo jež prišel je
in me s sabo vzel je.

Zdaj me pika in boli,
kaj bo z mano, me skrbi.

(Alina Catherine Reid, 5. d)

Dragi jež,

odločil sem se, da ti bom napisal pismo, ker bi ti rad povedal, da bodice niso vse v življenju. Ker se te vsak boji prijeti, boš kmalu ostal brez prijateljev. To pa ni prijetno, ker v življenju potrebujemo prijatelje. Tudi važiči lahko kmalu ostanejo brez prijateljev. Jaz hruško lahko nosim v roki in sem je vreden. Jaz po hribu lahko tečem in pridem do cilja. Dragi jež, najbolje bo, da postaneva prijatelja, ker prijatelji si vedno pomagajo in se imajo radi.

(Mario Bešvir Raimodi, 5. d)

Prijatelj si ti ...

Mi zaupaš,
me vedno potolažiš,
me vedno nasmeješ,
in si prijazen do mene.

Z menoj se učiš,
z menoj se igraš,
mi pomagaš, ko ne razumem,
in me nikoli ne zapustiš.

Me ne zafrkavaš,
me nikoli ne izdaš,
me vedno razumeš,
včasih me braniš.

Si vedno ob meni,
se z menoj smeješ,
se z menoj pogovarjaš.

Z menoj bereš,
se z menoj družiš,
in z menoj ustvarjaš.

Lepo je imeti takšnega prijatelja.

(Učenci 4. d)

Najboljši prijatelj

Moj prijatelj je tak,
da mu noben ni enak,
rad ima kravo, ki moka,
njegovo ime pa je – Luka!

In še od prej
je moj prijatelj tudi Enej.

Poznam pa tudi Maksa,
ki še ni opravil faksa.

Za konec pa je tu še Mark,
ki hodi s punco v park.

(Maj Žigart, 4. c)

KOSTANJ SE PREREŽE

Bil je gozd, lep gozd, skoraj prelep. Imel je drevesa, košata in bogata z najrazličnejšimi sadeži. Bil je tako lep, da še ko je lilo kot iz škafa, se je dalo opazovati njegovo veličino. Sredi tega gozda je ležal travnik, velik in širok travnik. Obsijala ga je svetloba vsak dan popoldne. Takrat so se zbrale vse živali in imele zabavo.

Zabavali so se in peli. Medvedje so največkrat pekli meso, njihove žene pa so prinesle domače pecivo, potice ali kos najboljšega kruha. Na zabavo so prišli vsi: od lisice do zajcev pa vse do volkov.

Nekega jesenskega dne je medved na zabavi pekel kostanje. Žena mu jih je pridno rezala in mu podajala prerezane plodove. Mali nagajivi lisjački so to

videli in skovali načrt. Imeli so malho nenarezanih kostanjev, ki so jih potihoma skrili v košaro s prerezanimi. Lisjački so se skrili v grm in se šepetaje pogovarjali. »Joj, kako se bo opekeli,« je rekel prvi. »Joj, kako bo vriskal,« je dodal drugi. A medved se ni dal. Opazil je zvijačo malih nadobudnih mladičev. V vseh svojih letih se je naučil, da se vsak kostanj posebej pregleda.

Mladiči so postali lačni in pozabili so na ukano, ki so jo storili. Odhiteli so k medvedu in ga vprašali: »Ali bodo kmalu kostanji, lačni smo!« »No, no, počakajte malo, veliko hitreje bi šlo, če bi mi pomagali,« jih je okaral medved. Lisjaki so privolili. Vzeli so pest kostanjev in jih začeli peči. Seveda ob tem niso razmišljali, ali so kostanji prerezani. Pa smo tam! Kostanj je počil in lisjak je stekel stran. Javkal je in vriskal. Takoj je odšel k potoku in vanj namakal tace.

Moj požrešni očka

Ko pride očka z dela, mama že kuha,
kar prvo poje se, je juha.
Tata moj požeruh je pravi,
poje vse, kar mama pripravi.

Pijače, jedače, ni važno, kaj,
debel in velik je kakor zmaj.
Požrešen je tako,
da kar uzre, poje urno.

Zajtrk, kosilo in večerja obilni so zelo,
ne upamo si ga spraviti na kolo.

Požrešen tata poje celo kokoš:
»Tata, od polovice tudi lačen ne boš.«
Zasmeji se na ves glas,
jaz pa se sprašujem:
»Le kaj od kosila ostalo bo za nas?«

(Tarik Hadžirić, 4. b)

Naša šola je velika,
več od stavbe in zdravnika,
čista zlata in bleščeča.
Radi bi, da učiš še druge kot nas.
Šola! Radi te imamo,
nočemo, da se podreš.

(Ana, Neja, Amar, Enis in Edvard, 3. c)

Lisjački so bili zelo jezni in potrti. A od medveda so se nekaj naučili: *Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.*

(Jakob Krčelj, 7. b)

RAZVEDRILLO

SUDOKU

Vsaka sudoku vrstica, stolpec in kvadrantek 4x2 vsebuje števila od 1 do 6 oz. 3x3 števila od 1 do 9. Vpiši manjkajoča števila. Vsako število se lahko v vrstici, stolpcu in kvadrantu ponovi samo 1x.

4.–6. razred

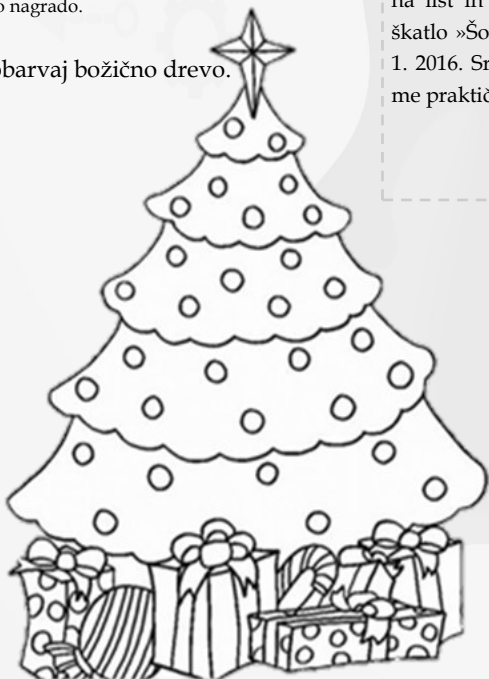
2	1		4	5	
4		6	1		3
	6	1		4	2
5	4		6	3	
6		4	2		5
	2	5		6	4

7.–9. razred

	8		4	6				1	
								6	3
				7		8			9
1		7				8			4
5									8
	4		5				7		6
4		6		9					
3	7								
9				1	4				3

Rešeno mrežo sudokuja preriši na list, dopiši svoje ime, priimek in razred ter oddaj v knjižnico v škatlo »Šolska mavrica« do 15. 1. 2016. Srečna izžrebanca (učenec 4.–6. razreda in učenec 7.–9. razreda) prejmeta praktično nagrado.

Pobarvaj božično drevo.

Sliki se razlikujeta v 15 spodobnostih. Poišči jih.

ŠALE, ŠALICE ...

Pelje se mož v avtu s pingvinom, pa ga ustavi policist in mu reče: »Peljite pingvina v živalski vrt!« Čez nekaj ur...
Policist: »Zakaj niste peljali pingvina v živalski vrt?«
Mož: »Saj sem ga. Zelo lepo sva se imela. Zdaj pa greva plavat!«

»Janezek!!!! Zakaj nisi vrnil prstana, ki si ga našel po tleh?« - »Zato, ker je na njem pisalo VEDNO TVOJ.«

Ladja pluje mimo majhnega otoka. Na njem skače, kriči in maha z rokami nek bradat mož, oblečen v raztrgane cunje. Kapitan se nasmehne: »Kako je ljubek! Vedno kadar plujemo mimo, je tako razposajen!«

(Marko Savič, 9. c)

MISELNA UGANKA

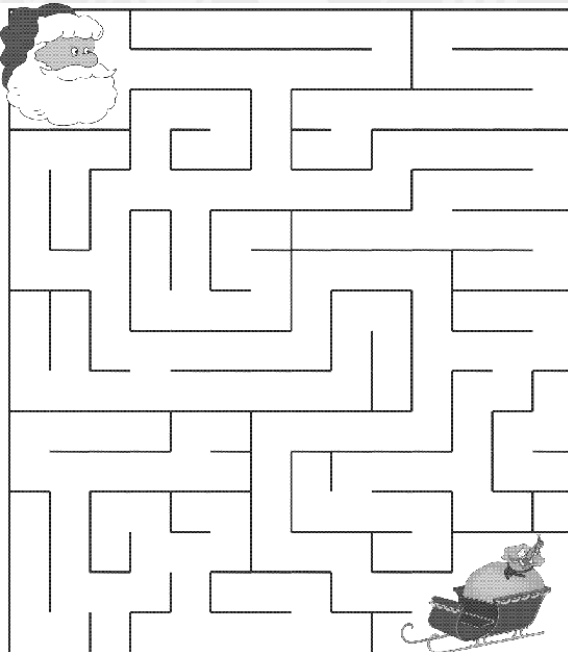
Brat in sestra dvojčka sta bila pred osmimi leti skupaj stara osem let. Koliko bosta stara čez osem let?

Čez osem let bosta stara _____ let.

Rešitev miselne uganke napiši na list in oddaj v knjižnico v škatlo »Šolska mavrica« do 15. 1. 2016. Srečni izžrebanec prejme praktično nagrado.

(Luka Andrijašič, 9. d)

Pomagaj priti Božičku dos sani.

USTVARJALNI NATEČAJ 1.–3. RAZRED

Po dežju vedno posije sonček, po zimi pa pride pomlad. Napiši najbolj izvirno pesmico, nariši najbolj izvirno sliko ali nariši in napiši najbolj izviren strip, kjer bo glavni motiv pomlad. Svoje izdelka oddaj najpozneje do 1. 2. 2015. Najlepša pesem, strip in slika bodo nagrajeni z lepo nagrado in objavljeni v naslednji številki šolskega glasila.

ZANIMIVOSTI

LUNIN MRK

V noči med 27. in 28. septembrom se je Sonce popolnoma poravnalo z Luno in Zemljo. Tako smo lahko opazovali izjemno lepoto nara-ve—popolni lunin mrk.

Ta nastane, kadar se Zemlja nahaja med Soncem in Luno, ki ne dobi sončne svetlobe, zaradi česar postane popolnoma temna. Pred pričetkom mrka je bila Zemlja na najmanjši možni oddaljenosti od Lune, tj. približno 355.000

kilometrov. Postopoma se je Luna začela gibati po nebu in ob 4:47 je bila v fazi sredine mrka. Najlepše dogajanje smo lahko uzrli ob 2:47 zjutraj. Takrat je bila luna najvišje na nebu, postopoma pa je dobivala krvavo podobo. Brez zemljine atmosfere mrkov ne bi mogli opazovati, saj je Luna v senci našega planeta. Plini naše atmosfere dajo luni različne odtenke rdeče in rjave. Naslednji popolni mrk bo leta 2018, vmes pa bodo še trije nepopolni.

(Vid Ibic, 9. d)

ZIMSKI HOROSKOP

OVEN

Bodi odprte glave. Kar se tiče dela, bodi prepričan vase in se podaj novim izzivom naproti. Na področju ljubezni se rišejo rožnati oblaki. Ne glede na to, koliko si se pripravljen potruditi za najboljšega prijatelja, vseeno ne boš zmogel speljati vsega tako, kot si želiš.

BIK

Kar se tiče prijateljev, ne počni vsega po točno določenih pravilih in pazi na svoje vedenje do njih. Sprijazni se, da ima tvoje znanje nekaj lukenj, zato le urno obrni pete. Najlažje je s prstom kazati na druge – zazri se raje malo sam vase. Previdno pri zapravljanju denarja.

DVOJČKA

Oboroži se s potrpežljivostjo – ljubezen prihaja. V odnosu do prijateljev lahko pokažeš, da se znaš postaviti zase. To pa ne pomeni, da moraš pozabiti na prilagodljivost. Čas je že, da v sebi poiščeš lastne želje. Rezultati ne bodo vidni iz danes na jutri, a nekje je treba začeti.

RAK

Najbolj iskreni prijatelji te bodrijo in navijajo zate, kar te bo še dodatno spodbudilo, da se soočiš z izzivi. Z oziranjem na stanje v tvojem hranilniku je skrajni čas za varčevanje. Če te mika, da bi si sposodil kak evro od sorodnikov, pomisli, kako in kdaj ga boš vrnil.

LEV

Nameravaš poskrbeti za nekaj finančnih zadev, vendar ne veš, kako se zadeve lotiti. Nikar se ne delaj, da to ni tvoj problem. Nič na svetu ni popolno. Se zgodi, da ima tudi prijatelj o kakšni stvari svoje mnenje, ki je drugačno od tvojega. Zato ne delaj vsega brez premisleka – vprašaj tudi ostale, kaj želijo.

DEVICA

Nehaj že končno dvomiti v lastne sposobnosti – ti to zmoreš. Dobro premisli, preden narediš kaj takega, za kar ti bo pozneje žal, predvsem pri prijateljih in sorodnikih. Določeni zapleti v šoli ti bodo delali težave, a ne pusti se zmešti. Nobena juha se ne poje tako vroča, kot se skuha.

TEHTNICA

V odnosu s prijatelji lahko pokažeš več strpnosti do drugih mnenj. Njihov odziv te lahko pozitivno preseneti. Pri delu, ki se ga nameravaš lotiti, si ne beli glave z namišljenimi izgovori. Zavedaj se svojih sposobnosti, šlo bo. Nekdo drži pesti zate! Puščice ljubezni bodo priletele z vseh strani.

ŠKORPIJON

Zelo uživaš, če te prijatelji razvajajo, kajne? Ne glede na to, moraš tudi ti ljudem, ki te imajo radi, posvetiti več pozornosti. V kratkem te čaka nekaj dobrih rezultatov. Pridno delaš in ne preneseš, da bi se drugi vtikali v tvoje delo.

STRELEC

Na področju ljubezni se pišejo romantični sprehodi. V krogu najtesnejših prijateljev bodi še posebej pozoren na želje ostalih prijateljev. Okrog sebe zberi čim več prijetnih ljudi, čeprav se bo na trenutke zdelo, da najedajo tvoje potrpljenje. Ne vzemi vsega tako resno. Sposobnost preudarnega ravnanja z denarjem je lastnost, ki se je ni treba sramovati.

KOZOROG

Posveti se naravi – pojdi na sprehod s prijatelji ali sorodniki. Zahvali se jim, da te imajo radi. Vzemi si nekaj trenutkov zase. Previdno z denarjem, saj se bo stanje v hranilniku znatno poslabšalo. Na ljubezenskem področju te bo nekdo opazil – boš tudi ti njega?

VODNAR

Namesto da zapravljaš denar za neumnosti, ga prihrani in si čez čas privošči kaj večjega. Ko se pogovarjaš s prijatelji, pozabi malo nase in raje prisluhni njim. Ne moreš biti vedno v centru pozornosti. Lažje razumeš nekoga, če se vživiš v njegov svet. V šolskih klopek boš doživel veliko uspehov, a ne zaspaj na pohvalah. V ljubezni te bo zaljubljena vročica oblivala vsakih pet minut.

RIBI

V šoli si trenutno ne moreš privoščiti počitka. Energije imaš dovolj, zato vztrajaj. Pusti romantično sanjarjenje ob strani. Prišel je čas, da se nehaš ukvarjati s tem, zakaj te nekdo ne mara. Najprej moraš imeti sebe rad. Ne zatisaj si oči – stvari se ne bodo rešile same od sebe. Akcija.

(Jani Bangiev, 9. a)

ALI VEŠ, DA ...

Krištof Kolumb je z uganko prelisil Jamajčane in jim rekel, da bog ni zadovoljen z njihovim vedenjem do lastnih vojakov. Napovedal je lunin mrk in prikazal Luno kot bogovo nejevoljo. Jamajčani so od takrat Krištofa Kolumba preskrbovali z hrano.

Prvi znani vegetarijanci so bili Pitagora, Sokrat in Platon, najbolj znan med njimi pa Albert Einstein.

Najstarejša oljka na svetu raste v Baru v Črni Gori in meri skoraj deset metrov v premer.

Prva poročila o okrašenih božičnih drevesih so iz 17. stoletja, ko naj bi meščani ob meji med Nemčijo in Švico krasili drevesa z jabolki. Ta običaj se je kmalu razširil na ozemlje celotne današnje Nemčije. Ko so se ljudje iz Nemčije selili po svetu, so to navado ponesli tudi v druge kraje in na druge celine.

Najstarejša knjiga na svetu je tako imenovan Pricov papirus. Spisan je bil leta 3350 pred našim štetjem v starem Egiptu.

Našel jo je v neki grobnici znanstvenik starinoslovec Price in po njem je tudi dobila ime. Danes jo hrani pariška narodna knjižnica.

(Vid Ibic, 9. d)

